

Gül İ Destan

– Harun Yıldırım · 02 Mart 2020

GÜL'İ DESTAN

Belli etmedin yandın tahammülün bir başka,
Bağrını niye yaktın ey gül bülbülün aşkla,

Aşkın muhabbetiyle açılınca manada,
Gam yükü çeker sanki efkarla düşüp yada.

Hakkın sana ecridir yaptığın tevekkülün,
Bakın nasılmış sabrı diken içinde gülün .

Erişir ilkbahara gülümser şevkle yare ,
Sevinçten gökyüzüne açılır pare pare.

Madem ki açtın sırrı faş eyleme ağyara,
Marifetmi gösterir zülfü kakül dildara.

Kevserden içip geldin, heba kül olmayasın ,
Sevinçten yese düşüp,bela gül olmayasın.

Gül"üm dersin vallahi eser senin değildir,
Ne vakt-i dem, billâhi seher senin değildir .

Üzerinde açtığın ırmakların ağlasın,
Açmadan dökülürsen yaprakların ağlasın .

Ey Lale Sümbül gül'e deyin varın ağlasın ,
Dün geçti belki amma bu gün yarın ağlasın .

Güneş doğdu üstüne sabah al oldu sana ,
Dikenlerin gardiyan yaprak şal oldu sana.

Ey zatı gül sen Hürrem Kanunide meşksin sen
Mısırdaki esir olan Züleyha aşksın sen.

Gönlümün toprağına ektim gülistan sensin,
Ben garib aşk bekçisi bülbül Mihriban sensin.

HARUN YILDIRIM